

Ludvig Christensen: Hovedhensigten med Lovforslaget er jo at skabe bedre og navnlig billigere Vilkaar for arbejdssøgende. Der er ingen Tvivl om, at det har været en Byrde for dem, der søgte Beskæftigelse, at skulle betale de Honorarer, der kræves af de private Arbejdsanvisningskontorer, og det vil derfor være et Fremskridt at faa gennemført det Lovforslag, der her foreligger. Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det til Gennemførelse; det talder nøje i Traad med de Principper, der er fastlagt med Hensyn til den almindelige Arbejdsanvisning, som vi gennem en Række Aar har levet under, og de Erfaringer, vi har derfra, viser bedst, at det er fuldt forsvareligt at fortsætte ad denne Vej.

Hendriksen: Saaledes som Lovforslaget nu foreligger, efter at det er blevet ændret i det andet høje Ting, kan mit Parti tiltræde det. Man har jo i adskillige Aar overvejet at lovgive paa det her omhandlede Omraade, og mit Parti har altid med Interesse fulgt dette Spørgsmaal; vi har ment, det var nødvendigt af Hensyn til de Vildskud, der er paa den private Arbejdsanvisning, at lovgive paa dette Omraade.

Jeg beklager ligesom den højtærede Socialminister, at Venstre ikke har fundet det rigtigt at tiltræde Lovforslaget, og jeg vil gerne i Anledning af de Bemærkninger, der er fremsat i Folketingsudvalgets Betynkning af Venstremindretallet, sige, at det er ganske urigtigt, hvad Venstre søger at skyde os i Skoene, at vi ønsker at forhindre privat Arbejdsanvisning. Venstremindretallet skriver nemlig, at man fra de øvrige Partiers Side — altsaa ogsaa fra mit Partis Side — har fastholdt det Synspunkt, at det var Formaalet at faa al Arbejdsanvisning lagt ind under offentlige Kontorer eller bestemte Foreninger og Institutioner og faa den private Arbejdsanvisning forhindret. Nej, det ønsker vi ingenlunde, men vi ønsker at faa fjernet de Vildskud, som den private Arbejdsanvisning paa forskellige Punkter har sat. Jeg er ganske enig med den højtærede Socialminister i de Bemærkninger, han har fremsat i en Skrivelse af 22. December 1932 til Folketingsudvalget, idet den højtærede Minister her siger, at det, det gælder om at

ramme, er private Engageringskontorer, der driver deres Virksomhed for Vindings Skyld. Naturligvis er det i og for sig ikke, fordi de driver Virksomhed for Vindings Skyld, thi alle vi, der driver Virksomhed, gør det jo for Vindings Skyld, men det er, fordi disse Virksomheder ikke blot drives for Vindings Skyld, men paa visse Maader drives usundt og unfair gennem mere eller mindre urigtige Annoncer, saaledes som den højtærede Minister omtalte det. Derved finder der afgjort Misbrug Sted, og det er disse Misbrug, vi ønsker at komme til Livs. Det er altsaa ingenlunde, fordi vi i Almindelighed ønsker at forhindre privat Arbejdsanvisning, hvad vi ogsaa har vist gennem den Række Ændringsforslag, der blev vedtaget i det andet høje Ting, da disse blev vedtaget paa konservativt Initiativ; det tror jeg ikke, den højtærede Socialminister vil modsige, jeg forstod den højtærede Ministers Udtalelser saaledes, at han netop erkendte det. Vi har i det andet høje Ting faaet indført en Ændring i § 1, der er af allerstørste Betydning, idet den gaar ud paa, at Foreninger, Engageringskontorer eller Institutioner skal have Lov til at fortsætte deres Virksomhed paa de Vilkaar, der i øvrigt er nævnt i Loven. Dette finder jeg er en overordentlig stor Vinding.

Med Hensyn til Lovforslagets § 2 om Husgerningskontorerne beklager jeg, at den højtærede Minister før sagde, at han i og for sig gerne vilde have Husgerningskontorerne bort med det samme. Det ønsker jeg ingenlunde, og det var netop for at forhindre det, at man i det andet høje Ting indførte en Ændring, hvorefter de ved Lovens Ikrafttræden bestaaende Husgerningskontorer er berettigede til at fortsætte deres Virksomhed, for saa vidt de opfylder de i § 3 i Næringsloven fastsatte personlige Betingelser for Erhvervelse af Næringsret. Det er derfor urigtigt, hvad det ærede 4de tingvalgte Medlem (Villemoes) sagde, at Retten til at drive deres Forretning bliver frataget dem. Retten til at drive Virksomhed fratages ikke de paa-gældende, medmindre de tager en urimelig Betaling for deres Virksomhed — og det ønsker det ærede Medlem jo ikke, de skal gøre.

Saa længe de paagældende Kontorer driver deres Virksomhed paa forsvarlig Vis,